Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 4. októbra 2024*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Články 20 a 21 ZFEÚ – Články 7 a 45 Charty základných práv Európskej únie – Právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov – Občan Únie, ktorý počas výkonu tohto práva a počas pobytu v inom členskom štáte legálne dosiahol zmenu svojho krstného mena a rodovej identity – Povinnosť členského štátu pôvodu uznať a zapísať túto zmenu krstného mena a rodovej identity do rodného listu – Vnútroštátna právna úprava, ktorá neumožňuje takéto uznanie a takýto zápis a núti dotknutú osobu iniciovať nové súdne konanie o zmene rodovej identity v členskom štáte pôvodu – Dosah vystúpenia Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie“

Vo veci C-4/23 [Mirin] [i],

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Judecătoria Sectorului 6 București (Súd prvej inštancie pre obvod 6 Bukurešť, Rumunsko) z 11. augusta 2022 a doručený Súdnemu dvoru 3. januára 2023, ktorý súvisí s konaním:

M.-A. A.

proti

Direcția de Evidență a Persoanelor Cluj, Serviciul stare civilă,

Direcția pentru Evidența Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne,

Municipiul Cluj-Napoca,

za účasti:

Asociația Accept,

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

* Jazyk konania: rumunčina.

[i] Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

v zložení: predseda K. Lenaerts (spravodajca), podpredseda L. Bay Larsen, predsedovia komôr A. Arabadžiev, A. Prechal, K. Jürimäe, T. von Danwitz a O. Spineanu-Matei, sudcovia J.-C. Bonichot, S. Rodin, I. Jarukaitis, A. Kumin, M. L. Arastey Sahún a M. Gavalec,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: R. Şereş, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. januára 2024,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– M.-A. A., v zastúpení: R.-I. Ionescu, avocată,

– Municipiul Cluj-Napoca, v zastúpení: E. Boc, R. Lăpuşan, A. Roman, A. Roşca a A. Rus, splnomocnení zástupcovia,

– Asociația Accept, v zastúpení: A.-M. Baltac, consilier juridic, a R.-I. Ionescu, avocată,

– rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane a O.-C. Ichim, splnomocnené zástupkyne,

– nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia,

– grécka vláda, v zastúpení: T. Papadopoulou, splnomocnená zástupkyňa,

– maďarská vláda, v zastúpení: Zs. Biró-Tóth a M. Z. Fehér, splnomocnení zástupcovia,

– holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a C. S. Schillemans, splnomocnené zástupkyne,

– poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, E. Borawska-Kędzierska a A. Siwek-Ślusarek, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: A. Biolan, H. Krämer a E. Montaguti, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 7. mája 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 ZEÚ, článkov 18, 20 a 21 ZFEÚ, ako aj článkov 1, 7, 20, 21 a 45 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi M.-A. A., rumunským štátnym príslušníkom, a Direcția de Evidență a Persoanelor Cluj, Serviciul stare civilă (Matričný úrad Kluž – oddelenie pre osobný stav, Rumunsko), Direcția pentru Evidența persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne (Riaditeľstvo pre register osôb a správu databáz

Ministerstva vnútra, Rumunsko) a Municipiul Cluj-Napoca (mesto Kluž, Rumunsko) vo veci uznania a zápisu údajov týkajúcich sa zmeny krstného mena a rodovej identity, ku ktorým došlo legálne v Spojenom kráľovstve, do rumunského rodného listu M.-A. A.

Právny rámec

Právo Únie

Zmluvy o EÚ a FEÚ

3 Článok 2 ZEÚ stanovuje:

„Únia je založená na hodnotách úcty k ľudskej dôstojnosti, slobody, demokracie, rovnosti, právneho štátu a rešpektovania ľudských práv vrátane práv osôb patriacich k menšinám. Tieto hodnoty sú spoločné členským štátom v spoločnosti, v ktorej prevláda pluralizmus, nediskriminácia, tolerancia, spravodlivosť, solidarita a rovnosť medzi ženami a mužmi.“

4 Článok 18 prvý odsek ZFEÚ znie:

„V rámci pôsobnosti zmlúv a bez toho, aby boli dotknuté ich osobitné ustanovenia akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti je zakázaná.“

5 Článok 20 ZFEÚ uvádza:

„1. Týmto sa ustanovuje občianstvo Únie. Občanom Únie je každá osoba, ktorá má štátnu príslušnosť členského štátu. Občianstvo Únie dopĺňa štátne občianstvo a nenahrádza ho.

2. Občania Únie požívajú práva a podliehajú povinnostiam ustanoveným v zmluvách. Majú okrem iného:

a) právo na slobodný pohyb a pobyt na území členských štátov;

…

Tieto práva sa uplatňujú v súlade s podmienkami a obmedzeniami vymedzenými v zmluvách a opatreniami prijatými na ich vykonanie.“

6 Článok 21 ods. 1 ZFEÚ stanovuje:

„Každý občan Únie má právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov, pričom podlieha obmedzeniam a podmienkam ustanoveným v zmluvách a v opatreniach prijatých na ich vykonanie.“

Charta

7 Článok 1 Charty s názvom „Ľudská dôstojnosť“ stanovuje:

„Ľudská dôstojnosť je nedotknuteľná. Musí sa rešpektovať a ochraňovať.“

8 Článok 7 Charty, nazvaný „Rešpektovanie súkromného a rodinného života“, uvádza:

„Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie.“

9 Článok 20 Charty, nazvaný „Rovnosť pred zákonom“, je formulovaný takto:

„Pred zákonom sú si všetci rovní.“

10 Článok 21 Charty s názvom „Nediskriminácia“ v odseku 1 stanovuje:

„Zakazuje sa akákoľvek diskriminácia najmä z dôvodu pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, narodenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie.“

11 V článku 45 Charty, nazvanom „Sloboda pohybu a pobytu“, sa uvádza:

„1. Každý občan Únie má právo na slobodný pohyb a pobyt na území členských štátov.

2. Sloboda pohybu a pobytu sa môže priznať v súlade so zmluvami štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sa oprávnene zdržiavajú na území členského štátu.“

Dohoda o vystúpení

12 Dohoda o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7), ktorá bola prijatá 17. októbra 2019 a nadobudla platnosť 1. februára 2020 (ďalej len „dohoda o vystúpení“), bola v mene Únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu schválená rozhodnutím Rady (EÚ) 2020/135 z 30. januára 2020 (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 1).

13 Štvrté, šieste a ôsme odôvodnenie tejto dohody sú formulované takto:

„Pripomínajúc, že podľa článku [50 ZEÚ] v spojení s článkom 106a [AE] a s výhradou dojednaní stanovených v tejto dohode sa právo Únie a Euratomu v celom svojom rozsahu prestane uplatňovať na Spojené kráľovstvo od dátumu nadobudnutia platnosti tejto dohody,

…

uznávajúc, že je potrebné poskytnúť občanom Únie a štátnym príslušníkom Spojeného kráľovstva, ako aj ich príslušným rodinným príslušníkom recipročnú ochranu v prípadoch, keď využili svoje práva na voľný pohyb pred dátumom stanoveným v tejto dohode, a zabezpečiť, aby ich práva podľa tejto dohody boli vymáhateľné a založené na zásade nediskriminácie,…

…

berúc do úvahy, že je v záujme Únie aj Spojeného kráľovstva určiť prechodné alebo implementačné obdobie, počas ktorého by sa… právo Únie vrátane medzinárodných dohôd malo uplatňovať na Spojené kráľovstvo a v Spojenom kráľovstve, pričom by malo všeobecne platiť, že jeho účinok je rovnaký ako vo vzťahu k členským štátom, aby sa predišlo narušeniu v období, počas ktorého sa bude rokovať o dohode(-ách) o budúcom vzťahu.“

14 Článok 126 uvedenej dohody, nazvaný „Prechodné obdobie“, stanovuje:

„Uplatňuje sa prechodné alebo implementačné obdobie, ktoré sa začne dátumom nadobudnutia platnosti tejto dohody a skončí sa 31. decembra 2020.“

15 Článok 127 tej istej dohody, nazvaný „Rozsah pôsobnosti prechodu“, stanovuje:

„1. Pokiaľ sa v tejto dohode nestanovuje inak, právo Únie sa uplatňuje na Spojené kráľovstvo a v Spojenom kráľovstve počas prechodného obdobia.

…

3. Právo Únie uplatniteľné podľa odseku 1 má v prechodnom období vo vzťahu k Spojenému kráľovstvu a v Spojenom kráľovstve rovnaké právne účinky ako tie, ktoré má v rámci Únie a jej členských štátov, a vykladá a uplatňuje sa v súlade s rovnakými metódami a všeobecnými zásadami, aké sa uplatňujú v rámci Únie.

…

6. Pokiaľ sa v tejto dohode nestanovuje inak, počas prechodného obdobia sa každý odkaz na členské štáty v práve Únie uplatniteľnom podľa odseku 1 vrátane práva Únie vykonávaného a uplatňovaného členskými štátmi chápe ako odkaz zahŕňajúci Spojené kráľovstvo.

…“

16 Na základe článku 185 dohody o vystúpení nadobudla táto dohoda platnosť 1. februára 2020.

Rumunské právo

17 Článok 9 Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă (zákon č. 119/1996 o záznamoch o osobnom stave) zo 16. októbra 1996, ako bol znovu uverejnený (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 339 z 18. mája 2012), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „zákon č. 119/1996“), znie takto:

„V prípade, že matrikár alebo úradník vykonávajúci funkcie na úseku osobného stavu odmietne vyhotoviť dokument alebo zapísať údaj, ktoré patria do jeho pôsobnosti, môže sa odmietnutá osoba v súlade so zákonom obrátiť na príslušný súd.“

18 Článok 41 ods. 1 až 3 tohto zákona stanovuje:

„1. Dokumenty o osobnom stave rumunských občanov vystavené zahraničnými orgánmi majú v krajine dôkaznú hodnotu len vtedy, ak sú zapísané v rumunskej matrike.

2. Rumunský občan je povinný v lehote šiestich mesiacov od zaregistrovania dokumentu alebo skutočnosti o osobnom stave na zahraničných úradoch alebo odo dňa nadobudnutia/obnovenia rumunského štátneho občianstva požiadať o prepis osvedčení/výpisov o osobnom stave miestny orgán evidencie osôb alebo obecný úrad príslušného územnosprávneho celku alebo diplomatické alebo konzulárne zastúpenie Rumunska.

3. Prepis osvedčení/výpisov/viacjazyčných výňatkov týkajúcich sa osobného stavu sa vykoná v zahraničí so súhlasom vedúcich diplomatických zastúpení alebo konzulárnych úradov a v tuzemsku so súhlasom starostu územnej administratívnej jednotky miesta bydliska/posledného bydliska držiteľa, prípadne žiadateľa, v Rumunsku a na základe súhlasného stanoviska vedúceho župnej verejnej služby pre registráciu osôb/miestnej verejnej služby pre registráciu osôb mesta Bukurešť, pričom sa uvedú dôvody prípadného odmietnutia.“

19 Podľa článku 43 uvedeného zákona:

„Do rodných listov, a ak je to potrebné aj do sobášnych alebo úmrtných listov sa pripisujú poznámky týkajúce sa zmien, ktoré nastali v osobnom stave osoby, a to v týchto prípadoch:

…

f) zmena mena;

…

i) zmena pohlavia po právoplatnom rozsudku.

…“

20 Článok 57 ods. 1 toho istého zákona stanovuje:

„Zrušenie, doplnenie alebo úpravu dokumentov o osobnom stave a údajov v nich obsiahnutých možno vykonať len na základe právoplatného rozhodnutia súdu.“

21 Článok 4 ods. 2 Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice (nariadenie vlády č. 41/2003 o určovaní a administratívnej zmene mien fyzických osôb) z 30. januára 2003 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 68 z 2. februára 2003) uvádzal:

„Žiadosti o zmenu mena sa považujú za opodstatnené v týchto prípadoch:

…

l) ak osoba získala súhlas na zmenu pohlavia na základe súdneho rozhodnutia, ktoré sa stalo právoplatným a neodvolateľným, a žiada o krstné meno, ktoré zodpovedá tomuto pohlaviu, a to po predložení lekárskeho znaleckého posudku, v ktorom je uvedené jej pohlavie,

…“

22 Článok 131 ods. 2 Metodologie cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă (metodológia týkajúca sa jednotného uplatňovania ustanovení v oblasti osobného stavu), schválená Hootărârea Guvernului č. 64/2011 (rozhodnutie vlády č. 64/2011) z 26. januára 2011 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 151 z 2. marca 2011), znie takto:

„[Osobné identifikačné číslo] sa pridelí na základe údajov uvedených v rodnom liste, ktoré sa týkajú pohlavia a dátumu narodenia.“

23 Podľa článku 19 ods. 1 písm. i) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale ceăților români (mimoriadne nariadenie vlády č. 97/2005 o registri osôb, bydlisku, pobyte a dokladoch totožnosti rumunských štátnych príslušníkov) zo 14. júla 2005, ako bolo znovu uverejnené (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 719 z 12. októbra 2011), vydá orgán poverený vedením registra osôb nový doklad totožnosti v prípade zmeny pohlavia.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

24 M.-A. A. je osoba narodená 24. augusta 1992 v Kluži v județul Cluj (okres Kluž, Rumunsko) a jej pohlavie bolo pri narodení zapísané ako ženské. Rumunský rodný list tejto osoby tak obsahuje ženské krstné meno, identifikuje ju ako ženu a prideľuje jej osobné identifikačné číslo, ktoré ju tiež identifikuje ako ženu.

25 Po tom, čo sa M.-A. A. v roku 2008 so svojimi rodičmi presťahoval do Spojeného kráľovstva, nadobudol 21. apríla 2016 naturalizáciou britské štátne občianstvo.

26 Dňa 27. februára 2017 M.-A. A. zmenil v Spojenom kráľovstve svoje krstné meno a znenie svojho občianskeho oslovenia zo ženského na mužské v rámci postupu *deed poll*, ktorý umožňuje britským občanom zmeniť si krstné meno alebo priezvisko jednoduchým vyhlásením. Následne si vymenil niektoré úradné doklady vydané britskými orgánmi, a to svoj vodičský preukaz a cestovný pas, ktoré boli vystavené na jeho nové meno.

27 Dňa 29. júna 2020 získal M.-A. A. v Spojenom kráľovstve „Gender Identity Certificate“ (osvedčenie o rodovej identite), teda dokument, ktorý potvrdzuje jeho mužskú rodovú identitu.

28 V máji 2021 na základe vyhlásenia podaného v rámci postupu *deed poll* a osvedčenia o rodovej identite M.-A. A. požiadal Matričný úrad Kluž – oddelenie pre osobný stav, aby do jeho rodného listu zapísal údaje týkajúce sa zmeny jeho krstného mena, rodu a osobného identifikačného čísla tak, aby zodpovedali mužskému pohlaviu, a aby mu vydal nový rodný list obsahujúci tieto nové údaje.

29 Rozhodnutím z 21. júna 2021 rumunské orgány zamietli žiadosť M.-A. A. najmä z dôvodu, že podľa článku 43 písm. i) zákona č. 119/1996 v spojení s článkom 4 ods. 2 písm. l) nariadenia vlády č. 41/2003 možno údaj o zmene rodovej identity osoby zapísať do rodného listu len vtedy, ak bol schválený právoplatným súdnym rozhodnutím.

30 Dňa 14. septembra 2021 podal M.-A. A. na Judecătoria Sectorului 6 București (Súd prvej inštancie pre obvod 6 Bukurešť, Rumunsko), teda vnútroštátny súd podávajúci návrh na začatie prejudiciálneho konania, proti Matričnému úradu Kluž – oddeleniu pre osobný stav, Riaditeľstvu pre register osôb a správu databáz Ministerstva vnútra, ako aj proti mestu Kluž, žalobu, ktorou sa domáhal, aby bola týmto orgánom uložená povinnosť zapísať do jeho rodného listu údaje týkajúce sa zmeny jeho mena, rodu a osobného identifikačného čísla tak, aby zodpovedali mužskému pohlaviu, ako aj vydať nový rodný list obsahujúci tieto nové údaje.

31 M.-A. A. najmä navrhol, aby vnútroštátny súd na základe priameho uplatnenia práva Únie, a najmä práva každého občana Únie voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov uvedeným orgánom nariadil, aby jeho rodný list zosúladili s krstným menom a rodovou identitou, ktoré legálne nadobudol v Spojenom kráľovstve, aby mohol toto právo vykonávať bez prekážok

a disponovať pritom cestovným dokladom, ktorý zodpovedá mužskej rodovej identite. Podľa M.-A. A. by ho povinnosť podstúpiť nové súdne konanie v Rumunsku, ktorého cieľom je získať schválenie zmeny rodovej identity, vystavila riziku prijatia opačného rozhodnutia, ako je rozhodnutie prijaté britskými orgánmi. Okrem toho Európsky súd pre ľudské práva vo svojom rozsudku z 19. januára 2021, X a Y v. Rumunsko (CE:ECHR:2021:0119JUD000214516), rozhodol, že takéto konanie nie je jasné a predvídateľné.

32 Vnútroštátny súd sa domnieva, že dôvodnosť tvrdení M.-A. A., a teda vyriešenie sporu vo veci samej, závisia od výkladu ustanovení práva Únie, najmä článku 2 ZEÚ, článkov 18, 20 a 21 ZFEÚ, ako aj článkov 1, 7, 20, 21 a 45 Charty. Konkrétne sa pýta, či postavenie občana Únie, ako aj právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá dotknutej osobe povinnosť iniciovať nové konanie o zmene rodovej identity na vnútroštátnych súdoch, hoci už v konaní s týmto cieľom mala úspech v inom členskom štáte, ktorého je tiež štátnym príslušníkom.

33 S odkazom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora v danej oblasti, najmä na rozsudky z 2. októbra 2003, Garcia Avello (C-148/02, EU:C:2003:539); zo 14. októbra 2008, Grunkin a Paul (C-353/06, EU:C:2008:559); z 8. júna 2017, Freitag (C-541/15, EU:C:2017:432), ako aj zo 14. decembra 2021, Stolična obština, rajon „Pančarevo“ (C-490/20, EU:C:2021:1008), sa vnútroštátny súd domnieva, že odpoveď na túto otázku z uvedenej judikatúry nevyplýva s požadovanou jasnosťou.

34 Okrem toho sa v prípade kladnej odpovede na uvedenú otázku tento súd ešte pýta na vplyv vystúpenia Spojeného kráľovstva z Únie na riešenie sporu vo veci samej. Poznamenáva najmä, že v prejednávanej veci sa konanie o zmene rodovej identity začalo v Spojenom kráľovstve pred vystúpením tohto štátu z Únie, ale skončilo sa po jeho vystúpení počas prechodného obdobia. Treba teda určiť, či je Rumunsko za takýchto okolností povinné uznať právne účinky tohto konania o zmene rodovej identity uskutočneného v Spojenom kráľovstve.

35 Za týchto podmienok Judecătoria Sectorului 6 București (Súd prvej inštancie pre obvod 6 Bukurešť) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bráni skutočnosť, že podľa článku 43 písm. i) a článku 57 zákona [č. 119/1996] sa neuznávajú zmeny údajov týkajúcich sa pohlavia a krstného mena v dokumentoch o osobnom stave, ktoré získal transrodový muž s dvojakým občianstvom (Rumunska a iného členského štátu) v inom členskom štáte prostredníctvom úspešného ukončenia postupu právneho uznania pohlavia, a od rumunského občana sa požaduje, aby v Rumunsku inicioval nové samostatné konanie na súde proti miestnej štátnej správe v oblasti registra osôb a osobného stavu, čo je postup, ktorý po prvé Európsky súd pre ľudské práva považoval za nejasný a nepredvídateľný (rozsudok ESĽP, 19. januára 2021, X a Y v. Rumunsko, CE:ECHR:2021:0119JUD000214516) a ktorý po druhé môže viesť k rozhodnutiu v rozpore s rozhodnutím prijatým v inom členskom štáte, výkonu práva na občianstvo Únie (článok 20 ZFEÚ) a/alebo práva občana Únie na voľný pohyb a pobyt (článok 21 ZFEÚ a článok 45 Charty) v podmienkach dôstojnosti, rovnosti pred zákonom a nediskriminácie (článok 2 ZEÚ, článok 18 ZFEÚ a články 1, 20 a 21 Charty) a pri rešpektovaní práva na súkromný a rodinný život (článok 7 Charty)?

2. Ovplyvňuje odchod Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Únie odpoveď na vyššie uvedenú otázku, a to najmä vzhľadom na to, že i) konanie o zmene osobného stavu sa začalo pred brexitom a bolo ukončené v prechodnom období, a ii) dôsledkom brexitu je, že daná osoba môže využívať práva súvisiace s občianstvom Únie vrátane práva na voľný pohyb

a pobyt len na základe rumunských dokladov totožnosti alebo cestovných dokladov, v ktorých je uvedené ženské pohlavie a krstné meno, a to v rozpore s už právne uznanou rodovou identitou?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

36 Rumunská vláda sa domnieva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný z dôvodu, že M.-A. A. sa obrátil na príslušné rumunské orgány so svojou žiadosťou o zápis zmeny krstného mena a rodovej identity do rumunského rodného listu, teda zmeny, ktorá legálne prebehla v Spojenom kráľovstve v rokoch 2017 a 2020, až v máji 2021, to znamená po skončení prechodného obdobia stanovenom v súlade s článkom 126 dohody o vystúpení na 31. decembra 2020.

37 Podľa tejto vlády tak v čase predloženia veci týmto orgánom malo Spojené kráľovstvo vo vzťahu k Únii postavenie tretieho štátu, takže občania Únie a štátni príslušníci Spojeného kráľovstva sa už nemohli dovolávať svojich práv podľa dohody o vystúpení. S odkazom na rozsudok z 12. mája 2011, Runevič-Vardyn a Wardyn (C-391/09, EU:C:2011:291, body 55 a 56), v ktorom Súdny dvor konštatoval uplatniteľnosť ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa občianstva Únie na súčasné dôsledky situácií, ktoré vznikli pred pristúpením členského štátu k Únii, uvedená vláda tvrdí, že tieto ustanovenia sa už nemôžu *mutatis mutandis* uplatniť po vystúpení štátu na súčasné dôsledky situácií, ktoré vznikli v čase, keď bol tento štát ešte členom Únie. V prejednávanej veci teda ide o čisto vnútroštátnu situáciu.

38 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou, v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ, prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti prípadu posúdil tak nevyhnutnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania na účely prijatia svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto v prípade, že sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok z 15. júla 2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, bod 54 a citovaná judikatúra).

39 Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na poskytnutie užitočnej odpovede na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok z 15. júla 2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, bod 55 a citovaná judikatúra).

40 V tomto prípade sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora najmä na výklad ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa občianstva Únie, ako aj článku 21 ods. 1 ZFEÚ v rámci veci, v ktorej osoba s rumunskou štátnou príslušnosťou, ktorá sa v Rumunsku aj narodila, a so štátnou príslušnosťou Spojeného kráľovstva, kde má bydlisko od roku 2008, žiada príslušné rumunské orgány o aktualizáciu svojho rodného listu, aby bol v súlade s jej novým krstným menom a novou rodovou identitou, ktoré legálne získala v Spojenom kráľovstve pred skončením prechodného obdobia stanoveným na 31. decembra 2020.

41 V tejto súvislosti treba v prvom rade poukázať na to, že štátny príslušník členského štátu, ktorý v postavení občana Únie uplatnil svoje právo voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v inom členskom štáte, ako je jeho členský štát pôvodu, sa môže domáhať práv súvisiacich s týmto postavením, najmä práv stanovených v článku 21 ods. 1 ZFEÚ, a to aj vo vzťahu k jeho členskému štátu pôvodu (rozsudok zo 14. decembra 2021, Stolična obština, rajon „Pančarevo“, C-490/20, EU:C:2021:1008, bod 42 a citovaná judikatúra).

42 Čo sa týka prejednávanej veci, k zmenám týkajúcim sa osobného stavu M.-A. A. došlo v Spojenom kráľovstve, a to, pokiaľ ide o zmenu krstného mena, keď bol tento štát ešte členským štátom Únie, a pokiaľ ide o zmenu rodovej identity, počas prechodného obdobia.

43 V druhom rade, aj keď 1. februára 2020, keď nadobudla platnosť dohoda o vystúpení, Spojené kráľovstvo vystúpilo z Únie, čím sa stalo tretím štátom, táto dohoda vo svojom článku 126 stanovuje prechodné obdobie od dátumu nadobudnutia jej platnosti, teda od 1. februára 2020, do 31. decembra 2020. V súlade s článkom 127 ods. 6 tej istej dohody sa Spojené kráľovstvo musí počas tohto obdobia najmä na účely pravidiel týkajúcich sa občianstva Únie a voľného pohybu osôb považovať za „členský štát“, a nie za tretí štát, pričom odsek 1 tohto článku 127 navyše spresňuje, že právo Únie sa počas uvedeného obdobia uplatňovalo na Spojené kráľovstvo [pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. júla 2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, body 47 a 48, ako aj zo 14. marca 2024, Komisia/Spojené kráľovstvo (Rozsudok Najvyššieho súdu), C-516/22, EU:C:2024:231, bod 53].

44 V dôsledku toho, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 44 až 46 svojich návrhov, keďže M.-A. A. ako občan Únie požaduje vo svojom členskom štáte pôvodu uznanie tak zmeny svojho krstného mena, ako aj zmeny svojej rodovej identity, ku ktorým došlo pri výkone jeho slobody pohybu a pobytu v Spojenom kráľovstve, v prvom prípade pred vystúpením tohto členského štátu z Únie a v druhom prípade pred skončením prechodného obdobia, môže sa voči tomuto členskému štátu pôvodu dovolávať práv súvisiacich s týmto postavením, najmä práv stanovených v článkoch 20 a 21 ZFEÚ, a to aj po skončení tohto obdobia.

45 Situáciu, o ktorú ide vo veci samej, teda nemožno považovať za čisto vnútornú situáciu len z toho dôvodu, že M.-A. A. požiadal príslušné rumunské orgány o zápis údajov týkajúcich sa zmeny svojho krstného mena a rodovej identity do rodného listu až po 31. decembri 2020, teda po dátume, ktorý bol v dohode o vystúpení stanovený ako koniec prechodného obdobia.

46 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania je preto prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

47 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 20 a článok 21 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkami 7 a 45 Charty majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá neumožňuje uznať a zapísať do rodného listu štátneho príslušníka tohto členského štátu zmenu mena a rodovej identity, ku ktorým došlo legálne v inom členskom štáte pri výkone jeho slobody pohybu a pobytu, a ktorej dôsledkom je skutočnosť, že uvedená osoba musí iniciovať nové súdne konanie o zmene rodovej identity v tomto prvom členskom štáte, ktoré nezohľadňuje už legálne uskutočnenú zmenu v uvedenom inom členskom štáte.

48 Vnútroštátny súd chce tiež vedieť, či skutočnosť, že štát, v ktorom bola legálne dosiahnutá zmena krstného mena a rodovej identity, v tomto prípade Spojené kráľovstvo, už nie je členským štátom Únie, má nejaký vplyv na odpoveď na túto otázku.

49 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť, že z úvah uvedených v bodoch 41 až 45 tohto rozsudku týkajúcich sa prípustnosti tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že okolnosť, že Spojené kráľovstvo už nie je členským štátom Únie, nemá vplyv na odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku, keďže situácia M.-A. A. patrí do pôsobnosti článku 20 a článku 21 ods. 1 ZFEÚ.

50 Za týchto okolností treba pripomenúť, že M.-A. A. má vzhľadom na svoju rumunskú štátnu príslušnosť v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ postavenie občana Únie.

51 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora postavenie občana Únie má byť základným postavením štátnych príslušníkov členských štátov (rozsudky z 5. júna 2018, Coman a i., C-673/16, EU:C:2018:385, bod 30, ako aj zo 14. decembra 2021, Stolična obština, rajon „Pančarevo“, C-490/20, EU:C:2021:1008, bod 41 a citovaná judikatúra).

52 Článok 20 ods. 2, ako aj články 21 a 22 ZFEÚ spájajú s týmto postavením súbor práv. Občianstvo Únie dáva podľa článku 20 ods. 2 písm. a), ako aj článku 21 ods. 1 ZFEÚ každému občanovi Únie základné a individuálne právo voľne sa pohybovať a zdržiavať v rámci územia členských štátov s výhradou obmedzení a podmienok uvedených v Zmluve o FEÚ a opatrení prijatých na ich uplatnenie (rozsudok z 9. júna 2022, Préfet du Gers a Institut national de la statistique et des études économiques, C-673/20, EU:C:2022:449, bod 50, ako aj citovaná judikatúra).

53 Za súčasného stavu práva Únie patrí osobný stav jednotlivcov, pod ktorý spadajú pravidlá týkajúce sa zmeny krstného mena a rodovej identity osoby, do právomoci členských štátov a právo Únie do tejto právomoci nezasahuje. Pri výkone uvedenej právomoci však musí každý členský štát dodržiavať právo Únie, a predovšetkým ustanovenia Zmluvy o FEÚ, ktoré priznávajú každému občanovi Únie slobodu voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov, pričom na tento účel uznajú osobný stav stanovený v inom členskom štáte v súlade s právom tohto štátu [pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. júna 2018, MB (Zmena pohlavia a starobný dôchodok), C-451/16, EU:C:2018:492, bod 29, ako aj zo 14. decembra 2021, Stolična obština, rajon „Pančarevo“, C-490/20, EU:C:2021:1008, bod 52 a citovanú judikatúru].

54 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o odmietnutie orgánov členského štátu uznať meno príslušníka tohto štátu, ktorý uplatnil svoje právo voľného pohybu, pričom je tiež štátnym príslušníkom iného členského štátu, teda meno stanovené v tomto inom členskom štáte, Súdny dvor rozhodol, že takéto odmietnutie môže narušiť uplatňovanie práva zakotveného v článku 21 ZFEÚ slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov. Z rozdielu medzi dvoma menami, ktoré sa vzťahujú na tú istú osobu, totiž môžu vzniknúť nejasnosti a ťažkosti, pretože mnohé úkony každodenného života tak vo verejnej, ako aj v súkromnej sfére vyžadujú predloženie dôkazu o totožnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júna 2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, body 36 a 37, ako aj citovanú judikatúru).

55 Takáto prekážka môže tiež vyplývať z toho, že uvedené orgány odmietli uznať zmenu rodovej identity vykonanú na základe postupov stanovených na tento účel v členskom štáte, v ktorom občan Únie uplatnil svoju slobodu pohybu a pobytu, bez ohľadu na to, či táto zmena súvisí so zmenou krstného mena, ako je to v prejednávanej veci, alebo nie. Rod totiž podobne ako meno definuje totožnosť a osobný status osoby. Odmietnutie zmeniť a uznať rodovú identitu, ktorú

štátny príslušník členského štátu legálne získal v inom členskom štáte, môže tomuto štátnemu príslušníkovi v zmysle judikatúry Súdneho dvora spôsobiť vážne ťažkosti správneho, profesionálneho a súkromného charakteru (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. júna 2016, Bogendorff von Wolffersdorff, C-438/14, EU:C:2016:401, bod 38 a citovanú judikatúru).

56 V prípade občana Únie, ktorý tak ako žalujúca strana vo veci samej uplatnil svoju slobodu pohybu a pobytu v inom členskom štáte a počas svojho pobytu v tomto inom členskom štáte zmenil svoje krstné meno a rodovú identitu v súlade s postupmi stanovenými na tento účel v tomto inom členskom štáte, teda existuje konkrétne riziko, že z dôvodu dvoch rôznych krstných mien a z dôvodu prisudzovania dvoch rôznych rodových identít bude musieť rozptýliť pochybnosti o svojej totožnosti, ako aj o pravosti dokumentov, ktoré predkladá, alebo pravdivosti údajov v nich obsiahnutých, čo predstavuje okolnosť, ktorá môže brániť výkonu práva vyplývajúceho z článku 21 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. júna 2016, Bogendorff von Wolffersdorff, C-438/14, EU:C:2016:401, bod 40 a citovanú judikatúru, ako aj z 8. júna 2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, bod 38).

57 Z uvedeného vyplýva, že odmietnutie orgánov príslušných v oblasti osobného stavu uznať a zapísať do matriky, a najmä do rodného listu štátneho príslušníka tohto členského štátu zmenu krstného mena a rodovej identity, ku ktorej legálne došlo v inom členskom štáte, a to na základe vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje takéto uznanie a takýto zápis, v dôsledku čoho je dotknutá osoba nútená iniciovať nové súdne konanie o zmene rodovej identity v tomto prvom členskom štáte, ktoré nezohľadňuje už legálne uskutočnenú zmenu v tomto inom členskom štáte, môže obmedziť výkon práva voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov.

58 Takéto obmedzenie treba konštatovať aj v súvislosti s právom zakotveným v článku 45 ods. 1 Charty. Toto právo totiž zodpovedá právu zaručenému v článku 20 ods. 2 prvom pododseku písm. a) ZFEÚ a uplatňuje sa v zmysle článku 20 ods. 2 druhého pododseku ZFEÚ a článku 52 ods. 2 Charty v súlade s podmienkami a obmedzeniami vymedzenými v Zmluvách a s opatreniami prijatými na ich vykonanie. Akékoľvek obmedzenie práv stanovených v článku 21 ods. 1 ZFEÚ by preto bolo nevyhnutne v rozpore s článkom 45 ods. 1 Charty, keďže právo každého štátneho príslušníka Únie voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov, stanovené v Charte, odráža právo priznané článkom 21 ods. 1 ZFEÚ (rozsudok z 22. februára 2024, Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, C-491/21, EU:C:2024:143, body 49 a 50).

59 V súlade s ustálenou judikatúrou možno vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá, ako je to v prejednávanej veci, môže obmedziť výkon tohto práva zakotveného v článku 21 ZFEÚ, odôvodniť len vtedy, ak sa zakladá na objektívnych hľadiskách a je primeraná cieľu, ktorý oprávnene sleduje vnútroštátne právo (rozsudok z 2. júna 2016, Bogendorff von Wolffersdorff, C-438/14, EU:C:2016:401, bod 48 a citovaná judikatúra).

60 V tejto súvislosti treba ešte pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vnútroštátna právna úprava, ktorá bráni tomu, aby transrodová osoba, ktorej nový rod nebol uznaný, mohla splniť podmienku potrebnú na uplatňovanie práva chráneného právom Únie, musí byť v zásade považovaná za nezlučiteľnú s požiadavkami práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. apríla 2006, Richards, C-423/04, EU:C:2006:256, bod 31 a citovanú judikatúru).

61 V prejednávanej veci ani vnútroštátny súd, ani rumunská vláda neposkytli informácie, pokiaľ ide o ciele sledované vnútroštátnou právnou úpravou vo veci samej, ktorá neumožňuje uznať a zapísať do rodného listu zmenu krstného mena a rodovej identity, ku ktorým došlo legálne

v inom členskom štáte, pričom takáto právna úprava núti dotknutú osobu iniciovať nové konanie o zmene rodovej identity na vnútroštátnych súdoch, ktoré nezohľadňujú túto zmenu už legálne dosiahnutú v uvedenom inom členskom štáte.

62 Navyše aj za predpokladu, že táto vnútroštátna právna úprava sleduje legitímny cieľ, v každom prípade ju možno považovať za odôvodnenú len vtedy, ak je to v súlade so základnými právami zaručenými Chartou, na ktorých dodržiavanie dohliada Súdny dvor (rozsudok zo 14. decembra 2021, Stolična obština, rajon „Pančarevo“, C-490/20, EU:C:2021:1008, bod 58 a citovaná judikatúra), a najmä s právom na rešpektovanie súkromného života ukotveným v článku 7 Charty.

63 V tejto súvislosti, ako vyplýva z vysvetliviek k Charte základných práv (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 17), podľa článku 52 ods. 3 Charty majú práva zaručené v jej článku 7 rovnaký zmysel a rozsah ako práva zaručené v článku 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDĽP“) (rozsudok zo 14. decembra 2021, Stolična obština, rajon „Pančarevo“, C-490/20, EU:C:2021:1008, bod 60), pričom toto posledné uvedené ustanovenie predstavuje minimálnu úroveň ochrany (pozri najmä rozsudok z 29. júla 2024, Alchaster, C-202/24, EU:C:2024:649, bod 92 a citovanú judikatúru).

64 V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva chráni článok 8 EDĽP sexuálnu identitu osoby ako základný prvok a jeden z najintímnejších aspektov jej súkromného života. Toto ustanovenie teda zahŕňa právo každého na zistenie podrobností o svojej identite ako ľudskej bytosti, to znamená aj právo transsexuálnych osôb na osobné naplnenie a fyzickú a morálnu integritu a na rešpektovanie a uznanie ich sexuálnej identity (rozsudok ESĽP, 11. júla 2002, Christine Goodwin v. Spojené kráľovstvo, CE:ECHR:2002:0711JUD002895795, body 77, 78 a 90; rozsudok ESĽP, 12. júna 2003, Van Kück v. Nemecko, CE:ECHR:2003:0612JUD003596897, body 69 až 75 a 82, ako aj rozsudok ESĽP, 19. januára 2021, X a Y v. Rumunsko, CE:ECHR:2021:0119JUD000214516, body 147 a 165).

65 Tento článok 8 ukladá na tento účel štátom okrem negatívnych povinností, ktorých cieľom je chrániť transsexuálne osoby pred svojvoľnými zásahmi orgánov verejnej moci, aj pozitívne povinnosti, ktoré zahŕňajú aj zavedenie účinných a dostupných postupov zaručujúcich reálne dodržiavanie ich práva na sexuálnu identitu. Okrem toho vzhľadom na osobitný význam tohto práva majú štáty v tejto oblasti len obmedzenú mieru voľnej úvahy (rozsudok ESĽP, 19. januára 2021, X a Y v. Rumunsko, CE:ECHR:2021:0119JUD000214516, body 146 až 148, ako aj citovaná judikatúra, a rozsudok ESĽP, 1. decembra 2022, A. D. a i. v. Gruzínsko, CE:ECHR:2022:1201JUD005786417, bod 71).

66 Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva tak vyplýva, že podľa uvedeného článku 8 sú štáty povinné stanoviť jasný a predvídateľný postup právneho uznania rodovej identity umožňujúci zmenu pohlavia, a teda mena alebo osobného digitálneho kódu v úradných dokumentoch, a to rýchlo, transparentne a prístupne (rozsudok ESĽP, 19. januára 2021, X a Y v. Rumunsko, CE:ECHR:2021:0119JUD000214516, bod 168).

67 Európsky súd pre ľudské práva pritom vo svojom rozsudku z 19. januára 2021, X a Y v. Rumunsko (CE:ECHR:2021:0119JUD000214516, body 157 a 168), konštatoval, že postup stanovený vnútroštátnou právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej, treba považovať za nezlučiteľný s článkom 8 EDĽP, keďže nespĺňa požiadavky stanovené týmto ustanovením na preskúmanie žiadosti o zmenu rodovej identity, ktorá bola prvýkrát podaná na vnútroštátny súd.

68 Uvedený postup tiež nemôže predstavovať účinný prostriedok umožňujúci občanovi Únie, ktorý počas svojho pobytu v inom členskom štáte, a teda pri výkone práva zaručeného článkom 21 ZFEÚ a článkom 45 Charty, už legálne dosiahol zmenu svojho krstného mena a rodovej identity na základe postupov stanovených na tento účel v tomto členskom štáte, účinne uplatniť svoje práva priznané týmito článkami v spojení s článkom 7 Charty, a to tým viac, že tento postup ho vystavuje riziku, že bude viesť k inému výsledku, než aký prijali orgány členského štátu, ktoré túto zmenu krstného mena a rodovej identity zákonne potvrdili.

69 Podľa ustálenej judikatúry je totiž na to, aby sa vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava týkajúca sa zápisu zmeny krstného mena a rodovej identity do matriky, mohla považovať za zlučiteľnú s právom Únie, nevyhnutné, aby ustanovenia alebo vnútroštátne postupy, ktoré umožňujú podať žiadosť o takýto zápis, neznemožňovali alebo nadmerne nesťažovali výkon práv priznaných článkom 21 ZFEÚ, a najmä práva na uznanie tejto zmeny. Výkon tohto práva však môže byť spochybnený voľnou úvahou, ktorú majú k dispozícii príslušné orgány v rámci konania o uznanie a zápis krstného mena a rodovej identity vzťahujúceho sa na osoby, ktoré legálne nadobudli zmenu tohto krstného mena a tejto identity v inom členskom štáte. Existencia takejto voľnej úvahy môže viesť k rozdielu medzi dvoma menami a dvoma rodmi tej istej osoby v súvislosti s preukázaním jej totožnosti, ako aj k vážnym ťažkostiam správneho, profesionálneho a súkromného charakteru, ktoré sú uvedené v bodoch 54 a 55 tohto rozsudku.

70 Z uvedeného vyplýva, že taká vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá neumožňuje zápis krstného mena a rodovej identity, legálne nadobudnutých v inom členskom štáte, a ktorá dotknutú osobu núti iniciovať nové súdne konanie o zmene rodovej identity v členskom štáte pôvodu, bez ohľadu na skutočnosť, že občan Únie už legálne získal zmenu svojho mena a rodovej identity v členskom štáte svojho bydliska a absolvoval postupy stanovené na tento účel v tomto členskom štáte, je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z článku 21 ZFEÚ.

71 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 20 a článok 21 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkami 7 a 45 Charty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá neumožňuje uznať a zapísať do rodného listu štátneho príslušníka tohto členského štátu zmenu krstného mena a rodovej identity, ku ktorým došlo legálne v inom členskom štáte pri výkone slobody pohybu a pobytu tohto štátneho príslušníka, a ktorej dôsledkom je skutočnosť, že uvedená osoba je nútená iniciovať nové súdne konanie o zmene rodovej identity v tomto prvom členskom štáte, ktoré nezohľadňuje už legálne uskutočnenú zmenu v tomto inom členskom štáte. V tejto súvislosti nie je relevantná skutočnosť, že žiadosť o uznanie a zápis zmeny krstného mena a rodovej identity bola podaná v tomto prvom členskom štáte v deň, keď už bolo účinné vystúpenie uvedeného iného členského štátu z Únie.

O trovách

72 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Článok 20 a článok 21 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkami 7 a 45 Charty základných práv Európskej únie

sa majú vykladať v tomto zmysle, že:

bránia právnej úprave členského štátu, ktorá neumožňuje uznať a zapísať do rodného listu štátneho príslušníka tohto členského štátu zmenu krstného mena a rodovej identity, ku ktorým došlo legálne v inom členskom štáte pri výkone slobody pohybu a pobytu tohto štátneho príslušníka, a ktorej dôsledkom je skutočnosť, že uvedená osoba je nútená iniciovať nové súdne konanie o zmene rodovej identity v tomto prvom členskom štáte, ktoré nezohľadňuje už legálne uskutočnenú zmenu v tomto inom členskom štáte.

V tejto súvislosti nie je relevantná skutočnosť, že žiadosť o uznanie a zápis zmeny krstného mena a rodovej identity bola podaná v tomto prvom členskom štáte v deň, keď už bolo účinné vystúpenie uvedeného iného členského štátu z Európskej únie.

Podpisy